

NATURA

El caçador de fotografies

Al cap de l'any, Jaume Elies, de Llimiana, arxiva unes 15.000 fotografies de natura. En fa, però, moltes més. Amagat, espera hores i hores el moment exacte per disparar la càmera i 'caçar' una peça. A través del seu objectiu descobrim el millor perfil de la fauna i la majestuositat d'un paisatge habitat per animals cars de veure.

Per **JOAN MARTÍ** / Fotos de **JAUME ELIES**

Amagar-se i esperar que un trençalòs, un porc senglar o qualsevol exemplar de la fauna salvatge estigui a poca distància. Llavors, disparar sense pietat. Però no amb una escopeta, sinó amb una càmera fotogràfica per palesar que poques imatges poden ser tan artístiques com les de la natura en estat pur. Això és el que fa el Jaume Elies, que per molts veïns de Llimiana i dels pobles del voltant és el Jaume del Portet, perquè al Pallars encara es manté viva la tradició que l'autèntic cognom

és el nom de la casa pairal de cascú. Doncs bé, el Jaume del Portet és un dels millors coneixedors de la fauna del Pallars i del Pirineu de Lleida. I és que ha dedicat una quantitat ingent de temps a tasques d'observació al llarg de molts anys per fotografiar tota mena d'animals salvatges, ja siguin aus, mamífers o rèptils. "No porto el compte de les fotos que he fet. Després d'esborrar les dolentes i guardar les bones, en un any en puc arxivar unes 15.000", calcula. Ni es planteja estimar la xifra total de les que té arxivades, perquè ja fa més de 35 anys que en va començar a fer, encara que és des

Jaume Elies fa fotografies 'salvatges' des de fa uns 35 anys. Va començar amb una càmera Yashica comprada a Andorra

Gairebé tots els animals de la fauna de les comarques del Pirineu de Lleida han estat retratats per la seva càmera

MUSSOL EMIGRANT. A diferència d'altres ocells de la seva espècie, té hàbits parcialment diürns.

CABRA HISPÀNICA. Després de gairebé desaparèixer, els últims anys ha tornat als Pirineus, en gran part per la seva reintroducció a França.

FOTOGRAFIA DE NATURA

TRENCALÒS. Aquest rapinyaire en perill d'extinció té en el Pirineu de Lleida un dels seus principals hàbitats.

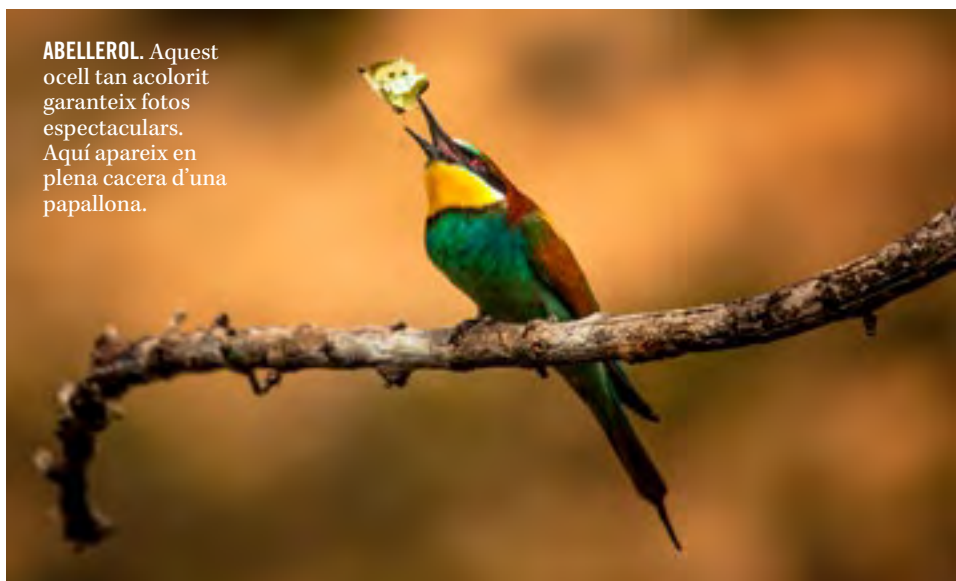
de fa set o vuit anys que s'hi dedica més intensivament. "Vaig començar quan era força jove, amb una càmera Yashica comprada a Andorra, encara que amb els carrets em sortia car i ho vaig haver de deixar una mica de banda", recorda. En el naixement d'aquesta afició hi té molt a veure l'indret on va passar la infància i la primera joventut, perquè casa Portet és una masia envoltada de camps i zones arbrades, amb vistes al llac de Cellers i la serra de Guàrdia pel davant, al

Montsec –situat a només un parell de quilòmetres- per un costat, i al Pirineu per l'altre-. I quina és la clau per aconseguir fotografiar animals salvatges i, a més, fer-ho amb qualitat artística? "Paciència, molta paciència", diu, així com disposar d'un bon amagatall. "Cal un esquer, posar menjar en un lloc i esperar-te al *hide* [amagatall] durant hores fins que l'animal vingui", assenyala. "Hi ha panys fixos en alguns llocs perquè els animals s'hi acostumin, i també n'hi ha d'altres que són com

una espècie de tenda de campanya que deixes un temps en un paratge fins que també s'hi acaben acostumant", afegeix. El Jaume assenyala que "el més habitual és deixar menjar de nit i esperar. Ara estic fotografiant l'òliba i ahir vaig estar fins a gairebé la una de la matinada esperant-la", detalla. Igual que no fa recompte de les fotos, tampoc ho fa dels diferents animals que immortalitza, però quan li preguntes quants són, s'ho pensa i acaba conclouent que "dels d'aquí [Pallars

LA CONCA DE TREMP SOTA LA BOIRA. Imatge hivernal des de la serra de Lleràs, amb el Montsec al fons.

ABELLEROL. Aquest ocell tan acolorit garanteix fotos espectaculars. Aquí apareix en plena cacera d'una papallona.

GUINEU. Un magnífic exemplar fotografiat al Pallars Jussà.

FOTOGRAFIA DE NATURA

Jussà i Pirineu], pel que fa als ocells els he fotografiat gairebé tots, crec que només me'n falta algun com el mussol pirinenc i el gall fer, que són d'alta muntanya, i els mamífers, també: tinc isards, cabres, teixons, porcs senglars, ginestes, cabirols...", diu, tot intentant fer memòria d'un llistat massa llarg per reproduir si fos complet. L'animal local que li ha costat més de retratar és l'àliga daurada, però no tant com el pioc salvatge (*avutarda* en castellà) que va fotografiar l'any passat en un viatge a Toledo. "Vaig entrar de nit al *hide* i vaig sortir de nit, 16 o 17 hores en un lloc d'un metre quadrat", explica. També guarda un record inesborra-

L'àliga daurada és l'animal pallarès que més li ha costat de fotografiar, encara que no tant com el pioc salvatge

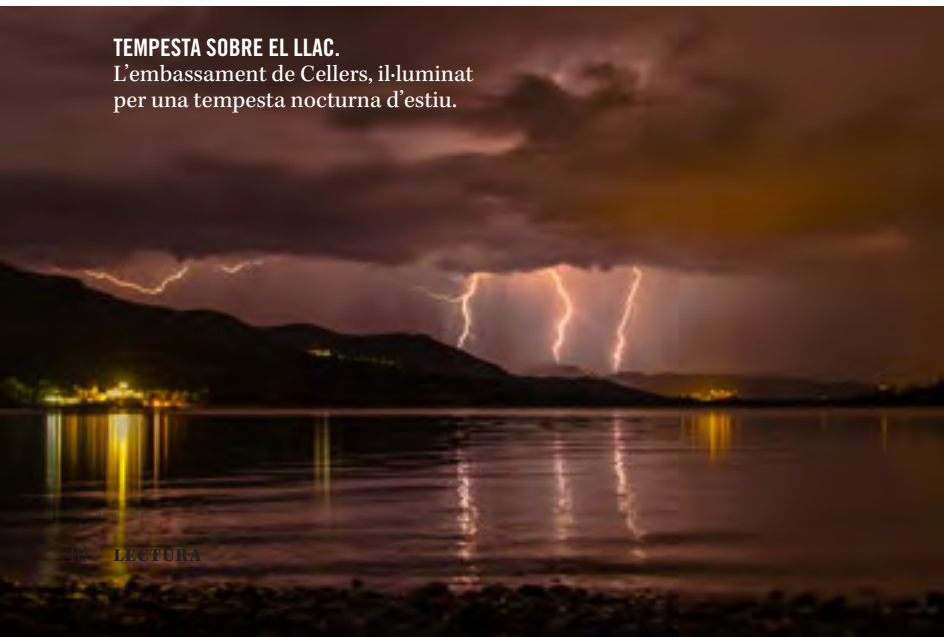
Jaume Elies alterna la passió per la fotografia amb la reparació de maquinària de rellotges antics

ble del fred que ha passat a Gallo-canta, entre Saragossa i Terol, per fer el mateix amb les grues (*grullas* en castellà). "De nit a nit, dins un sac de dormir i a onze graus sota zero", destaca. I és que els últims anys ha començat a fer també alguns viatges per fotografiar fauna, principalment aus, d'altres indrets. "L'any passat vaig anar a Finlàndia a fer fotos de l'àliga pescadora", diu. Com moltes aficions, aquesta no surt de franc. "El material fotogràfic costa diners. La càmera i l'objectiu de més qualitat que utilitzo, ambdós de segona mà, em van costar 4.000 euros cadascun, i després tinc altres objectius que valen 1.000, 800 i 700 euros. Amb tot això, més els trípodes, l'ordinador, i el que has de canviar, ja he gastat uns quants milers d'euros", indica. Però només amb el material i la paciència no n'hi ha prou per aconseguir imatges artístiques d'animals com les que fa el Jaume Elies. A més, cal molta destresa, la mateixa que aplica a altres aficions seves, com la reparació de la maquinària de rellotges antics, tota mena de treballs mecànics o el conreu de bonsais, entre d'altres. Una destresa gairebé infinita, tenint en compte que ho fa només amb la ma dreta perquè va perdre l'esquerra en un desgraciat accident quan era jove.

TEMPESTA SOBRE EL LLAC.

L'embassament de Cellers, il·luminat per una tempesta nocturna d'estiu.

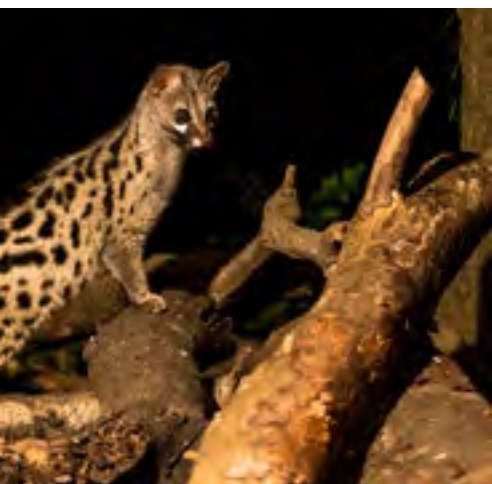
GENETA. Aquest petit mamífer carnívor és un gran caçador. Passa per qualsevol forat de la mida del seu cap.

ISARD. Imatge d'un dels animals salvatges per excel·lència del Pirineu de Lleida.

MURICEC. Aquest ocell abunda a Llimiana i al Montsec dóna nom a una cova.

EN PRIMERA PERSONA

“El turisme de fotos de natura va a l'alça”

El Jaume Elies forma part de l'entitat sense ànim de lucre Estació Biològica del Pallars Jussà, i fa de guia a visitants que volen fer fotografies d'animals, especialment aus. “Sóc responsable d'un *hide* situat a 11 quilòmetres de Tremp, més amunt del campament militar, i l'altre dia van venir sis xinesos”, diu. Considera que “el turisme vinculat a la fotografia de natura va a l'alça”. “Ve gent de tot arreu, sobretot anglesos, suïssos, noruecs, belgues i d'altres països del nord d'Europa. Els agraden molt els ocells, sobretot als anglesos”, remarca. “Normalment, al *hide* hi porto una persona o dos, o com a molt tres, encara que l'altre

dia n'hi vaig posar cinc perquè eren membres d'una mateixa família”, indica, i afegeix que “properament vindrà una jove dels Estats Units”. El *hide* està situat davant un lloc on un escorxadador de conills de Tremp deposita els budells dels animals sacrificats. És un paratge privilegiat per observar i fotografiar aufranys (*alimoches*), una au carronyera protegida. “L'últim dia que hi vaig anar vaig comptar 25 aufranys a terra, però n'he arribat a comptar 42, i a finals d'estiu, quan marxen cap a l'Àfrica, n'hi pot haver més de 100”, destaca. Així ma-

teix, de vegades també hi fa cap una parella de trenca-lòs, la gran estrella dels ocells del Pallars. Encara que cada cop vinguin més visitants estrangers, creu que a Catalunya i Espanya també hi ha molts aficionats a aquest tipus de turisme. Tanmateix, hi ha una diferència significativa: “Els d'aquí intenten fer-ho sense gastar diners; en canvi, els anglesos venen en viatges concertats i van d'un *hide* a un altre. Un dia fan el trenca-lòs al Pallars, un altre els sisons a la plana... i porten càmeres molt bones, són fotògrafs d'un altre nivell”, constata.

TRENCALÒS I AUFRANY. Són dos del voltors 'estrella' del Pallars Jussà i atreuen un bon nombre de fotògrafs de la natura.

